

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Zahrtmann, Laura FRA: Zahrtmann, Kristian (1902-08-25)

Citation: Zahrtmann, Kristian: "BREV TIL: Zahrtmann, Laura FRA: Zahrtmann, Kristian (1902-08-25)", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 511. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000311.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

K. Z. til Moderen. Civita d'Antino 1902 25/8:

... Egentlig var det vel, da Jammersmindet udkom i 69, at det begyndte stærkt at gaa op for mig, hvad vi var Opdragelsen hjemmefra skyldig. Det var og er, som var i hver Linje Dit Billede tegnet, nogen ydre Lighed kom til, stor Børneflokk, den samme Natur. Men det var dog Bogens Moral, der rigtig lod mig føle, hvorfor og hvorledes Du kæmpede for os. - Der gik en Aarrække. For mig var det at være Lærer en utaalelig Tanke, hverken Arbejdet eller Ansvarret tiltalte mig. Nødigst af Alt, mente jeg. Saa for 19 Aar siden blev det mig forklaret som Pligt at overtage Skolen; jeg sprang ud i Virksomheden, men ilde derved og bange for at gaa tilbunds. Den har mulig gjort til, s. 512 at jeg selv ikke er bleven saameget Maler, men den er bleven mig saa kær, har, naar jeg har været forknytt, været en ypperlig Pligt, en udmærket Trøster, den har gjort, at jeg maa være det halve Aar hjemme, og hvor godt har det ikke været, forat jeg kunde leve med Eder. - Netop i den har jeg faat et direkte Virkefelt til at overføre Eders Lærdomme fra Hjemmet, og Eleverne kende efterhaanden en Del af Eders, ja selv af Bedstemoders Ord, mere sig derover og opdrages deraf. Frants Henningsen, hvem min Skole er en svær Torn i Øjet, kom en Dag til at sige det rigtige Ord: »Det er ikke fordi Du underviser bedre end vi Andre, men det er, fordi alle de Bedste gaa til Dig.« Egentlig blander jeg mig kun lidt i, hvorledes de maler, men jeg staar som Ven af dem, de henvender sig ofte i de allerdeligste Forhold til mig, og saa er det jeg bruger stærkt den Opdragelse, J har givet mig. De ved det, jeg angiver ofte Kilden, men de bleve dog noget forbavsede den første Dag, vi spiste her, over at Signora Caterina rejste sig og udbragte den første Skaal for Dig. Ogsaa her ved Familien megen Besked, her har været saa mange Elever. - Men jeg tror nu ogsaa, at den moralske Opdragelse er det Nødvendigste for at blive Kunstner. Af Naturen har jeg neppe store Anlæg som Maler, hos mig er det nærmest Opdragelsen, der har gjort mig dertil....